

เป็นหนังสือรายฉบับซึ่งตีพิมพ์เรื่องราวเกี่ยวกับรัฐบาล ในทำนองเดียวกับหนังสือพิมพ์สมัยใหม่
 ที่ตีพิมพ์เรื่องสารนิพนธ์ การอุทิศอาศรมกรรม แรงงาน คณะกรรมการ ตลอดจนโฆษณาต่างๆ
 ที่ไม่ต่างไปจาก gazettes, newsletters และ courants ในสมัยศตวรรษที่ ๑๖ ซึ่งตีพิมพ์
 ตามเมืองต่างๆในยุโรป อาทิ Nurnberg, Venice, Antwerp, Amsterdam, London
 และเป็นสื่อที่แพร่หลายในชีวิตประจำวันสมัยใหม่ หนังสือพิมพ์ปัจจุบันมีจำนวนมากมีต้นกำเนิดมาจากหนังสือ
 พิมพ์ยุโรปสมัยเก่าทั้งนี้ เฉพาะในสมัยก่อนและสมัยปัจจุบันนี้มีขึ้นเพื่อสนอง กับอยู่อย่างคงที่คือกลม
 กลึงตามข่าวโดยเฉพาะอย่างถึงราวที่เกินความจริง

อิทธิพลของหนังสือพิมพ์

หนังสือพิมพ์ปัจจุบันเป็นเครื่องมือชั้นแรกกลางสังคมที่ได้ถือการสื่อสารมวลชน หนังสือ
 พิมพ์สามารถรวบรวมรายละเอียดที่เก็บขึ้นมาแล้วมาจัด และ เติบโตขึ้นในแต่หลายแห่งเพื่อเข้า
 เสนอต่อประชาชนโดยมากกว่าที่สมารถจะคาดเดาได้จาก การวิจัยพบว่าคนอเมริกันประมาณ
 ๕๕ เปอร์เซ็นต์เห็นความหนังสือพิมพ์เป็นประโยชน์ประจำวัน โดยสวิตเซอร์แลนด์มีจำนวนจำจ่ายถึง
 ๑.๖ ล้านฉบับต่อประชากร ๖.๕ ล้านคน ความข้อเท็จจริงทั้งหมดที่กล่าวมานี้ส่วนมากอ่านหนังสือ
 พิมพ์เป็นประจำ และประชากรส่วนใหญ่อ่านหนังสือพิมพ์มากกว่าวันละ ๑ ฉบับ ในสมัย
 ปัจจุบันยังมีเป็นสมัยที่สื่อวิทยุปรกฏขึ้นเป็นสื่อที่จุกจิกกันอย่างมากแพร่หลาย และอุปกรณ์ที่ทางใจเข้าถูก
 นำมาใช้ประโยชน์ในทางสื่อสารมวลชน หนังสือพิมพ์ยังคงเผชิญกับคู่แข่งที่มาจากตัว แลแต่มี
 การสนับสนุนที่สามารถยืนยันใจลงข้างเดิมได้ว่า หนังสือพิมพ์ยังเป็นสื่อที่ช่วยให้คนรู้จุกจิกกันยิ่งขึ้นรวม
 ทั้งมีโลกทัศน์ที่ดูภาพ และแสดงความคิดของทางอย่างแท้จริง

คำว่า " newspapers " มีความหมายตรงตัวคือหมายถึงว่าเห็น " สิ่งพิมพ์ที่แพร่ข่าว "
 หนังสือพิมพ์จะรายงานความเกี่ยว ไปของมนุษย์ซึ่งมีในแง่ชีวิตส่วนตัวและสังคม ตลอดจนข่าวสาร
 เมือง การปกครอง เศรษฐศาสตร์ อาชญากรรม กีฬา วิทยาศาสตร์ และอักษรศาสตร์
 นอกจากฉบับราชการแล้วหนังสือพิมพ์ยังตีพิมพ์บทความที่เห็น บทวิจารณ์ บทความ และ
 บทความต่างๆรวมทั้งฉบับการบันเทิงด้วย

เนื่องจากจุดประสงค์ของหนังสือพิมพ์อยู่ที่การสนองความต้องการของประชาชน
 ดังนั้นหนังสือพิมพ์ในสมัยปัจจุบันจึงกลายเป็นสถาบันสังคมอย่างหนึ่งไป หนังสือพิมพ์มีถึงถึงถึง

ทั้งในทางสร้างสรรคดีระหาคาย ได้เคยมีผู้ตั้งปัญหาถามว่าหนังสือพิมพ์มีอำนาจอยู่ตามเป็น
 ราวทุกชนิดหรือไม่ ผู้ให้คำตอบกล่าวตามใจตนแตกต่างกันนะ ถ้าตอบที่แตกต่างตามนั้นเอง เป็น
 เหตุที่เกิกรปัญหาความควรพิมพ์ขึ้นในศตวรรษที่ ๒๐ กล่าวคือ องค์การสหประชาชาติได้ได้กับ
 ในสังกัดที่ว่าควรให้เสรีภาพในการ เสนอข่าวแะ การตีพิมพ์หนังสือพิมพ์หรือไม่ ได้มีการโต้
 ปัญหาทั้งที่ว่าในประ เภสตะวันออกเช่นเดียวกับ ทั้งเช่นในประเทศอังกฤษและสหรัฐอเมริกา
 บริษัทเอกชนจะขายบริษัททำการศึกษาความรับผิดชอบของหนังสือพิมพ์ที่มีต่อสังคม การแก้ไขข้อหา
 ได้เคยมีผู้ลงกร ะหาคำตั้งแต่ชีวิตปัญหาตลอดจนทำให้เสรีภาพอย่างเต็มที่ ในบางประเทศ
 หนังสือพิมพ์เป็นภาคเสียงของกงกุ่มนักปกครอง แต่สำหรับประเทศตะวันตกส่วนมากซึ่งให้
 เสรีภาพแก่หนังสือพิมพ์อย่างเต็มที่ หนังสือพิมพ์ก็มีลักษณะ มีความรับผิดชอบต่อสังคมและไม
 ตกอยู่ใต้อิทธิพลของนักปกครองตามใจ ในระหว่างระบอบเผด็จการกับระบอบเสรีที่สุกนั้นเราก็จะ
 ไล่ตามหนังสือพิมพ์อันที่ว่าเป็นการขายได้โดยอบแห่งหลักการทั้งสอง เช่น มีการตรวจ
 พิจารณาคุณค่า (censor) การถอดบุชขาด การลงโทษตามกฎหมาย การจับกุมตลอด
 จนการ กัดต่ออย่างไม่เป็นธรรม

อำนาจและอิทธิพลของ หนังสือพิมพ์ขึ้นอยู่ด้วยสถานะทาง เศรษฐกิจและความมั่นคงของ
 หนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ ดังในปี ค.ศ. ๑๘๕๐ เป็นต้นมาหนังสือพิมพ์ยุคสมัยใหม่ได้กลดกลอยู่ภายใต้
 อิทธิพลทางการค้า เจ้าของหนังสือพิมพ์มัก เล็งกำไรส่วนตัว เป็นใหญ่และพยายามแต่จะคิด
 โดยอาศัยความเป็นอิสระ และสถานะทางการเงิน รายได้ของหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่มาจาก
 การตีพิมพ์ข้อความ การขายบริการบางอย่าง และรายได้จากการโฆษณา การโฆษณาทาง
 หนังสือพิมพ์ได้เริ่มขึ้นเป็นครั้งแรกเมื่อปี ค.ศ. ๑๖๓๖และสำนักงานตีพิมพ์ครั้งแรกในครั้งนั้น
 ได้แก่สำนักงานของ Lord Northcliffe ออกหนังสือพิมพ์ชื่อ Beaverbrook กับ
 Rothermore (ในอังกฤษ) ของกร Alfred Hugenberg ในเยอรมันและของ
 William Randolph Hearst, E.W. Scripps และ McCormick-Pattersons
 ในสหรัฐอเมริกา ได้มีผู้พยายามออกหนังสือพิมพ์โดยไม่อาศัยการโฆษณาขึ้นตั้งแต่ปี ค.ศ.
 ๑๘๖๖โดยจักพิมพ์หนังสือพิมพ์ชื่อ CPM ขึ้นในนครนิวยอร์กจนเลิกจอรอยู่ได้เพียงระยะเวลาอันสั้น
 ในปัจจุบันนับตั้งแต่สงครามโลกครั้งที่ ๒ เป็นต้นมากิจการหนังสือพิมพ์ไม่มั่นคงเท่าที่เคยเป็น

ตามตัวเนื่องจากภารกิจทางราชการ เช่น การซื้อที่ดิน การทำางจ้างช่างช่างประเภท วิศวกร
วิศวกร ช่างเทคนิค ช่างเทคนิค

ประเภทของหนังสือพิมพ์

มีผู้ได้แบ่งกันถึงสถานะของหนังสือพิมพ์อยู่เสมอว่า กิจกรรมหนังสือพิมพ์เป็น "ธุรกิจ"
หรือ "อาชีพ" หรือ "การค้า" หนังสือพิมพ์เป็นตัวแทนหนึ่งของรัฐบาล หรือตามของรัฐ
"ธุรกิจส่วนตัว" หรือ "ธุรกิจเพื่อชุมชน" หรือว่าหนังสือพิมพ์เป็นปากเสียงของชนชั้นเกรซธุรกิจ
พรรคการเมือง หรือเป็นสื่อมวลชนที่มาจากหน่วยงานตรงไปตรงมา ไม่มีผู้ใดสามารถให้
คำคอมที่ถูกต้องแน่นอนได้ เรารู้เพียงว่าสถานะของหนังสือพิมพ์ต่างกันตามภาค ประเทศ
นักหนังสือพิมพ์ยุคปัจจุบันพยายามต่อสู้เพื่อเสรีภาพของหนังสือพิมพ์ ยกเว้นปี ๑๙๕๐มีผู้
ก่อตั้งสถาบันการพิมพ์ระหว่างชาติชื่อ สำนักงานพิมพ์อังกฤษ ประเทศอิสราเอลโดย
มีวัตถุประสงค์ที่จะทำการวิจัยการพิมพ์ของโลก ผู้พิมพ์และบรรณาธิการต้องจัดตั้งสมาคม
จากกันเรื่องเสรีภาพของสถานะของบุคคลในวงงานวิชาชีพเดียวกัน

องค์กรข่าวของหนังสือพิมพ์

กิจกรรมหนังสือพิมพ์แบ่งออกเป็น ๒ ส่วนใหญ่ๆ ที่คือด้านธุรกิจ และด้านบรรณาธิการ
งานด้านธุรกิจรวมกลุ่มถึงการดำเนินการ การติดต่อซื้อขาย มีผู้รับข่าวและการบริหาร
งานบุคคล การโฆษณาและจัดพิมพ์ การผลิต การจัดการและการจัดจำหน่าย งานด้าน
บรรณาธิการ เป็นงานเกี่ยวกับการจัดเนื้อหาในหนังสือพิมพ์ หนังสือพิมพ์แต่ละฉบับจะประสบ
ผลสำเร็จมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับงานทั้งสองด้านนี้เป็นส่วนใหญ่

ภายใต้การบริหารงานหนังสือพิมพ์เต็มไปด้วยหน่วยงานย่อยๆ เช่น หน่วยจัดกา
วัสดุและจัดการโรงพิมพ์ หน่วยจัดการเกี่ยวกับเรื่องพิมพ์ จัดบริหารงานบุคคล จัดการเรื่อง
การลงโฆษณาและจัดจำหน่าย เป็นต้น

การรวบรวมการจับผิดเรื่อง

กองบรรณาธิการมีหน้าที่วิจารณ์และเรียบเรียงเอกสารที่ส่งมาจนกระทั่งถึง
ฉบับสุดท้ายโดยตลอดจนภายหลังเมื่อมีเหตุการณ์เกิดขึ้นนักข่าวจะออกไปสื่อข่าวแล้วรายงานข่าว
มาหลายๆ ท่าน นักหนังสือพิมพ์แต่ละคนต่างก็มีวิธีการรายงานข่าวของตนอยู่ฝ่ายตนบ้างก็
ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์อาจเป็นคนมีหน้าที่ประจำในท้องถิ่นต่างๆ หรืออาจเป็นนักข่าวที่ชำนาญงาน
กลางจะออกไปก็ได้ เมื่อสื่อข่าวมาได้นักข่าวจะส่งข่าวฉบับไปให้บรรณาธิการฝ่ายจัดการแล้ว
ส่งต่อไปยังโต๊ะตรวจสอมนัดฉบับให้เจ้าหน้าที่แก้ไขที่มีคนประจำตัวให้เหมาะสมกับงาน เช่นขอ
ข่าวและสอมนัดฉบับโดยหมายของหนังสือพิมพ์ ตัดล่อคำให้พอดีกับจำนวนหน้างาน เขียนสก
ทิวข่าวแล้วส่งต่อไปพิมพ์ หลังจากตีพิมพ์เสร็จเรียบร้อยแล้วก็ส่งตรวจตราฉบับพิมพ์

จำนวนหนังสือพิมพ์

เราไม่อาจทราบตัวเลขที่แน่นอนของจำนวนหนังสือพิมพ์ทั่วโลก แต่ก็พอจะได้อ
อย่างคร่าวๆว่าหนังสือพิมพ์ทั่วโลกจะมีอยู่ราวๆ ๕๐,๐๐๐ ฉบับ

ประวัติการหนังสือพิมพ์

หนังสือพิมพ์ถือกำเนิดขึ้นเนื่องจากเหตุผลสำคัญ ๒ ประการคือ

๑. เนื่องจากจากการที่เรือการพิมพ์ขึ้นระหว่างปี ค.ศ. ๑๔๖๐ - ๑๔๘๐

๒. เป็นผลเนื่องจากยุคแห่งการขยายตัวลงของการพาณิชย์ในทวีปยุโรป ซึ่งจะเห็น
ได้ว่าก่อนยุคนี้ในยุโรปมีการสื่อสารกันโดยใต้เอกสาร

การหนังสือพิมพ์ในสมัยจักรวรรดิโรมัน

ในสมัยโรมันหนังสือพิมพ์ฉบับแรกเป็นผู้จัดทำขึ้นโดย ๓ ฉบับ คือ Acta Diurna, Acta Senatus
และ Acta Publica ซึ่งจัดทำและเป็นการประกาศ เขียนด้วยลายมือเขียนพร้อมกันในบางครั้ง
ตามพิธีกรรมการเมืองบางพรรคออกข้อความเหล่านี้ออกเผยแพร่ด้วย หนังสือพิมพ์ Acta
Diurna เป็นหนังสือพิมพ์ที่รายงานเกี่ยวกับ เมืองและอาณาจักร Acta Senatus

เป็นหนังสือพิมพ์ที่มีอิทธิพลต่อความคิดของประชาชน สหประชาชาติและเลขาธิการนโยบายรัฐสภาโรมัน หนังสือพิมพ์ Acta Publica เป็นหนังสือพิมพ์ที่มีแนวนโยบายกว้างที่สุด ที่รวบรวมงานเกี่ยวกับการคลังของรัฐ และเรื่องอื่นๆในจักรวรรดิออสเตรีย เป็นเรื่องที่ประชาชนส่วนใหญ่สนใจ

การพิมพ์หนังสือพิมพ์ในเยอรมัน

ชาวเยอรมันนับเป็นผู้บุกเบิกในการพิมพ์หนังสือพิมพ์สมัยใหม่ เพราะชาวเยอรมันมุ่งตั้งในด้านการผลิตหนังสือพิมพ์ประเภทศิลปะและการพิมพ์ ในระยะ ๕๐ ปีหลังจากที่ได้มีการผลิตหนังสือพิมพ์ครั้งแรกซึ่งพิมพ์บนแผ่นที่ไปโฆษณาไฟลได้แล้ว ก็ได้มีผู้พิมพ์หนังสือพิมพ์เป็นแผ่นๆที่เรียกว่า "news-sheet" ขึ้นขึ้นในเมือง Murnberg, Augburg, Cologne ซึ่งทำหน้าที่พิมพ์ข่าวอย่างละเอียดและเป็นที่ยอมรับของหนังสือพิมพ์ยุโรปในสมัยหลัง กิจกรรมหนังสือพิมพ์ของเยอรมันเริ่มขึ้นในปี ค.ศ. ๑๕๐๖ โดยมีการตีพิมพ์หนังสือพิมพ์ชื่อ Neue Zeitung และในปี ค.ศ. ๑๕๔๔ ก็ได้มีการออกหนังสือพิมพ์ชื่อ Gallo - Belgicus ขึ้นในเมือง Cologne และในปี ค.ศ. ๑๕๕๗ ก็ได้มีการตีพิมพ์หนังสือพิมพ์ชื่อ Historische ขึ้นในเมือง Rorschach

ตัวอย่างแรกๆของหนังสือพิมพ์ที่ออกวางตลาดสม่ำเสมอคือ ในเยอรมัน หนังสือพิมพ์รายวันทวีซเป็น ๓๐ ฉบับ และในจำนวน ๓๐ ฉบับนี้หนังสือพิมพ์ที่มีชื่อเสียงที่สุดเห็นจะเรียกกันว่า Vossische Zeitung ประจำนครเบอร์ลิน นอกจากนี้ก็มีหนังสือพิมพ์ชื่อ Hamburger Nachrichten และ Allgemeine Zeitung ซึ่งจำหน่ายในเมือง Leipzig, Tuebingen, Stuttgart, Ulm และ Augburg

ในสมัยจักรวรรดิโรมันการเผยแพร่หนังสือพิมพ์รายวันกลายเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิต ชาวโรมันประวัติศาสตร์ได้จดบันทึกไว้ว่าในปี ๑๕๐๐มีนครเบอร์ลินมีหนังสือพิมพ์รายวันถึง ๔๕ ฉบับ

ต่อมาภายหลังการรบที่ ๑๔ หนังสือพิมพ์เยอรมันเริ่มมีมาตรฐานดีขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเทียบกับของชาวโลกว่าหนังสือพิมพ์ชื่อ Frankfurter Zeitung เป็นหนังสือพิมพ์ที่แนวหน้าของโลก นอกจากนี้ก็ยังมีหนังสือพิมพ์ที่มีชื่อเสียงอื่นๆซึ่งตีพิมพ์ในนครเบอร์ลิน เช่น Koelnische Zeitung และ Tagliche Rundschau เป็นต้น

หลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ การจัดการหนังสือพิมพ์เยอรมันได้ใช้ตัวชี้วัดการประเมิน
 หลังจากที่ได้ส่งมอบแล้วไปเป็นเวลาราวสิบปีจึงปรากฏว่าระหว่างสงครามและระบอบนาซี
 ตกกล่าว ในระหว่างสงครามหนังสือพิมพ์เยอรมันส่วนใหญ่ถูกปิดเป็นเวลาราวปีครึ่ง
 ชื่อไว้รักษา แต่เมื่อสงครามสิ้นสุดลงประเทศเยอรมันก็ถูกแบ่งออกเป็นสองส่วน หนังสือ
 พิมพ์ในเยอรมันตะวันตกนั้นก็ได้มีความหมายอะไรต่างไปจากเป็นกระบอกเสียงของรัฐบาล
 รัสเซีย ส่วนในเยอรมันตะวันออกนั้นได้มีหนังสือพิมพ์รายวันประเภทกระบอกเสียงซึ่งเหมือนกับ
 อาทิหนังสือพิมพ์ Die Neue Zeitung เป็นกระบอกเสียงของสหเวีกัน Die Welt เป็น
 กระบอกเสียงของอังกฤษ นอกจากนี้ในเยอรมันตะวันตกยังมีหนังสือพิมพ์ขอมูลอีกมากกว่า
 ๒๐๐ ฉบับขึ้นไป ในจำนวนนี้หนังสือพิมพ์ที่ทรงอิทธิพลได้แก่ Berliner Zeitung ซึ่ง
 เป็นหนังสือพิมพ์เดาและฝ่าย Neues Deutschland กับ Das Tagesspiegel
 ซึ่งเป็นหนังสือพิมพ์เสรีนิยมตะวันตกอื่น นอกจากนี้ยังมี Sueddeutsche Zeitung ซึ่ง
 พิมพ์ในภูมิภาค Westdeutsche Allgemeine of Essen, Koelnische Rundschau,
 Westfaelische Rundschau พิมพ์ในเมืองลอร์ดัมมูท Rheinische Post พิมพ์ใน
 Dusseldorf และ Hamburger Abendblatt

การหนังสือพิมพ์ในอิตาลี

การพิมพ์ในอิตาลีเริ่มต้นขึ้นสมัยศตวรรษที่ ๑๖ ในนครเวนิสหนังสือพิมพ์สมัยนั้น
 อาจกล่าวได้ว่าเห็นเพียงรายงานข่าวซึ่งตีพิมพ์ลงรายสัปดาห์ หนังสือพิมพ์อิตาลีที่ตีพิมพ์เป็น
 ฉบับแรกเริ่มจะได้นามหนังสือพิมพ์รายเดือนชื่อ Notizie Scritte ซึ่งตีพิมพ์ในปี ๑๕๖๖
 ปรากฏของหนังสือพิมพ์ถูกพวก ชาวอิตาลีเรียกหนังสือพิมพ์นี้ว่า "gazetta" ซึ่งแปลว่า
 "หนังสือพิมพ์" ชาวอิตาลีได้พยายามผูกวิธีวางที่จะส่งขายนิตยสารรายสัปดาห์ของชาติ
 ไว้ ผู้ที่สนใจหนังสือพิมพ์คือเคยตีพิมพ์ในรัฐเวนิเซียในระยะ ๖๐ ปีที่ผ่านมาราชชาติ
 หลอกลู Magliabecchi ในนครเวนิส ในสมัยที่ต้นยุคการพิมพ์กิจการหนังสือพิมพ์
 ของอิตาลีดำเนินไปอย่างเร่งรีบรวดเร็ว และในจำนวนนี้เองก็มักมีกิจการหนังสือพิมพ์ของ
 เยอรมัน ในบางครั้งก็รวมกันแนวทางการ เมืองก็มักทำให้เกิดความเคลื่อนไหวในวงการ
 หนังสือพิมพ์อันเป็นเหตุให้เกิดกิจการหนังสือพิมพ์อิตาลีต้องมีการรณรงค์ไปเป็นบางครั้ง หนังสือ

หนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งซึ่งเป็นเจ้าของโดยชาวอิตาลีชื่อ Corrier-della Sera อันเป็น
หนังสือพิมพ์ประจำเมืองโรม นอกจากนี้ยังมีหนังสือพิมพ์ของสายนักวาติกันชื่อ L'Osservatore
Romano อันเป็นหนังสือที่ออกจำหน่ายทั่วประเทศและทั่วโลก

การหนังสือพิมพ์ในยุโรปภาคเหนือ

การพาณิชย์ของชาวออสเตรียและเบลเยียมมีผลต่อกิจการด้านการพิมพ์อย่างใหญ่
หลวง ในปี ค.ศ. ๑๖๑๖ ได้มีการออกหนังสือพิมพ์ในนครแอนต์เวิร์ป ประเทศเบลเยียม
และในปี ๑๖๒๐ พวกสวิสที่ซึ่งมีรกรากอยู่ในสวิตเซอร์แลนด์ก็ได้จัดพิมพ์หนังสือพิมพ์เป็นภาษาดัตช์
ชื่อในกรุงแอมสเตอร์ดัม และในปี ๑๖๕๖ ก็ได้มีการพิมพ์หนังสือพิมพ์ขึ้นที่เมือง Haarlem
Courant

การหนังสือพิมพ์ของประเทศไทย

หนังสือพิมพ์ชื่อ Gazette de France เป็นหนังสือพิมพ์ฉบับแรกที่จะพิมพ์ขึ้นใน
นครปารีสเมื่อปี ค.ศ. ๑๖๓๑ การหนังสือพิมพ์ของฝรั่งเศสมีก่อกำเนิดขึ้นโดย
เมืองเป็นเมืองกิจ แต่แม้กระนั้นหนังสือพิมพ์ของฝรั่งเศสก็เพิ่งจะยอมรับกันว่าเป็นหนังสือพิมพ์
ที่ถึงหลักวิชาการตลอดมา เพราะที่ฝรั่งเศสส่วนมากเป็นผู้ที่โดยอยู่ในวงการหนังสือพิมพ์และ
บางคนถึงกับเคยเขียนถึงหนังสือพิมพ์ว่าอ่านแล้วก็มี ฝรั่งเศสเป็นประเทศแรกที่ออกหนังสือ
พิมพ์ที่ลงหัวข่าวด้าน " สื่อบารบอสม " ซึ่งจะเห็นได้จากหนังสือพิมพ์ชื่อ Le Siecle
ซึ่งเริ่มกิจการในปี ค.ศ. ๑๘๓๖ มีสถิติจำหน่ายสูงถึง ๑๘,๐๐๐ ฉบับต่อวัน และประเทศ
ฝรั่งเศสก็เคยมีหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งซึ่งมีสถิติจำหน่ายสูงสุดต่อวันถึงวันเป็นล้านฉบับตั้งแต่ปี
ในปี ๑๙๐๐ มีผู้บันทึกไว้ว่าหนังสือพิมพ์ที่พิมพ์ในนครปารีสมีจำนวนมากกว่า ๒๐ ฉบับ แต่
เป็นที่น่าเสียดายว่าในปัจจุบันจำนวนโลกกลงเหลือเพียง ๔๔ ฉบับ ทั้งนี้เป็นผลกระทบกระเพื่อม
เนื่องมาจากแรงบีบคั้นสนับสนุนของรายโลกครั้งที่ ๑ หนังสือพิมพ์ที่นับว่าเป็นหนังสือพิมพ์ฉบับ
แนวหน้าและก้าวหน้าที่สุดของฝรั่งเศสคือ Le Temps และนอกจากนี้ยังมีหนังสือพิมพ์ที่มี

หนังสือพิมพ์ที่พิมพ์ในเมืองอื่นๆ อาทิหนังสือพิมพ์ Franc-Soir, Paris-Press, Ce Soir L'Humanite, Le Figaro และ Le Parisien, Libere นอกจากนี้หนังสือพิมพ์อังกฤษแล้วทั้งเล่มยังมีหนังสือพิมพ์ประจำที่อื่นอีกไว้ฉบับละ ๑๘๖ ฉบับ

กิจการหนังสือพิมพ์ในต่างประเทศอังกฤษ

ภาษาอังกฤษได้เจริญขึ้นอย่างรวดเร็วถึงกับยากที่จะนับว่ามีใครจะหาไปตามหมู่บ้านต่างๆ แล้วบ้างและเจ้าเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งที่สนใจเห็นเป็นบทความหรือข้อเขียน ในกิจการส่งข่าวเป็นโดยลักษณะที่ทันสมัยตามประวัตินักข่าวอังกฤษกล่าวไว้ว่าได้เริ่มมีมาตั้งแต่สมัยที่จักรวรรดิอังกฤษเรืองอำนาจ ในระยะเวลาที่ผ่านมาเป็นการพิมพ์ได้แพร่หลายเข้ามาในประเทศไทยตั้งแต่ปี ๑๙๔๖ นักข่าวเกิดจนนักข่าวสาวชาวไทยได้พยายามฝึกหัดการส่งข่าวต่างๆ ในวงการนิเทศของรัฐบาลไว้แต่ไม่สะดวกที่จะพิมพ์ได้ มีการรวบรวมบันทึกข่าวเหล่านี้ลงใน News Out of Kent ซึ่งเป็นบันทึกเหตุการณ์ตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๘๖๑ อันเป็นสมัยที่นิยมการรายงานข่าวสารอย่างลวกๆ นอกจากนี้หนังสือพิมพ์ที่มีบันทึกข่าวต่างๆก็มีอีกหลายหมายเหตุ Parton และหนังสือพิมพ์ Sydney ซึ่งเป็นการพิมพ์บันทึกข่าวหรือรายงานเกี่ยวกับเจ้าชายโฆสมันที่ ๑ พระราชินีเสด็จมาเมืองนี้

หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษที่ออกวางตลาดจาก มาเลเซียมาเสมอได้ก็มีชื่อขึ้นเป็นครั้งแรกในนครแอมสเตอร์ดัมในปลายปี ค.ศ. ๑๖๖๐ หนังสือพิมพ์อังกฤษมาเลเซียฉบับด้วยข่าวสารต่างประเทศและข่าวรัฐต่างๆอันได้จากการระดมเงินของนักเขียนซึ่งดำเนินที่นครแอมสเตอร์ดัม และประเทศเยอรมันนี้ หนังสือพิมพ์ในสมัยเริ่มแรกของอังกฤษได้แก่ Courant หรือ News from Italy, Germany, Hungarie, Spaine and France เริ่มลงพิมพ์ในวันที่ ๒๔ กันยายน ๑๖๖๖ นักหนังสือพิมพ์ที่มีชื่อเสียงในยุคนั้นมี อาทิ Nicholas Bourne

Thomas Archer และ Nathaniel Butter Archer ได้ทำในการตีพิมพ์ข่าวจากหนังสือพิมพ์อังกฤษ Butter เพิ่งเข้าร่วมงานกับ Bourne และ Archer ในระยะเวลาซึ่งในฐานะเป็นนักข่าวที่มีชื่อเสียงอยู่แถวงานหนังสือพิมพ์จึงไม่สู้ยากสำหรับเขา ในระยะหลังๆ Butter กลายเป็นนักเขียนข่าวและเรียบเรียงเรื่องประเภทข่าวยุทธการ เขาได้เขียนเรื่องการสงครามในปี ๑๖๐๐ และได้เปลี่ยนแนวมาเขียนข่าวต่างประเทศในปี ค.ศ. ๑๖๑๐ ยกเว้นข่าวจาก

อเป็น ในวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๑๖๖๖ Bourn กับ Archer ก็ได้เปลี่ยนไปทำงานหนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ Weekly News และเพิ่มจำนวนหน้าของหนังสือพิมพ์ให้มากขึ้น หนังสือพิมพ์ดังกล่าวเป็นแนวของหนังสือพิมพ์ Oxford Gazette ในระบอบกษัตริย์จนถึงปัจจุบัน

ได้ตั้งหนังสือพิมพ์ฉบับแรกขึ้นฉบับแรกในที่สุดก็ทำมาต่างหากกับผู้ที่มาจากกรุงเคมบริดจ์ซึ่งตั้งแล้วจากหนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ฉบับแรกถูกห้ามจำหน่ายมาได้รับอนุญาตอีกครั้งหนึ่งในปี ๑๖๘๑ สมัยหลังจากนั้นหนังสือพิมพ์อังกฤษภาคใต้หรือที่เรียกว่าในรัฐสภาเป็นฉบับใหญ่ หนังสือพิมพ์ที่ลงพิมพ์เรื่องเกี่ยวกับรัฐสภามากที่สุด ได้แก่หนังสือพิมพ์ของ John Thomas ชื่อ Head's of Severall Proceedings in the Present Parliament หรือ Diurnal Occurrences ซึ่งตีพิมพ์เป็นครั้งแรกในปี ค.ศ. ๑๖๘๑ และเปิดมีการตีพิมพ์ระหว่างพวกหัวเก่ากับสมาชิกรัฐสภาหนังสือพิมพ์อังกฤษก็กลายเป็นปากเสียงของพรรคการเมืองและพรรคไป หนังสือพิมพ์ Mercurius Aulicus เป็นปากเสียงให้กับพวก royalist Mercurius Politicus เป็นปากเสียงให้กับพวกกรอมเวต ถือเป็นเหตุให้มีการออกกฎหมายห้ามในการตีพิมพ์หนังสือพิมพ์ผู้ก่อตั้งกิจการ จะต้องมีใบอนุญาตจากทางการก่อนทุกครั้งไป กิจการหนังสือพิมพ์จึงหมดไปพักหนึ่ง แต่ Muddiman ได้พิมพ์ Oxford Gazette ขึ้นอีกครั้งในวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๑๖๖๕ โดยพิมพ์การระดมของกองทัพไปตั้งสำนักงานอยู่ที่เมือง Oxford เมื่อตีพิมพ์ได้ ๒๘ ฉบับก็ย้ายกลับมาลงที่เมืองลอนดอนอีกครั้งหนึ่ง และเปลี่ยนชื่อหนังสือพิมพ์เป็น London Gazette อันเป็นหนังสือพิมพ์รายวันก่อนหน้าเราทุกวันนี้

หนังสือพิมพ์รายวันฉบับแรกของอังกฤษชื่อ Daily Courant ตีพิมพ์เป็นครั้งแรกในวันที่ ๑๑ มีนาคม ค.ศ. ๑๖๗๖

ในตอนต้นศตวรรษที่ ๑๘ กิจการหนังสือพิมพ์อังกฤษเจริญรุดหน้าไปอย่างรวดเร็ว นักหนังสือพิมพ์คนสำคัญๆ ได้แก่ Defoe, Swift, Fielding, Samuel Johnson และ Addison กับ Steele หนังสือพิมพ์สาธารณะในสมัยนั้นได้แก่หนังสือพิมพ์ Tatler ซึ่งตีพิมพ์ในปี ๑๗๑๑ กับหนังสือพิมพ์ Spectator ซึ่งตีพิมพ์ในปี ๑๗๑๑ และในสมัยเดียวกันนั้นหนังสือพิมพ์ Daily advertiser เป็นหนังสือพิมพ์ฉบับแรกที่นำเสรีภาพมาสู่วงการหนังสือพิมพ์ของอังกฤษ

ในวันที่ ๑๘ มกราคม ๑๗๖๕ หนังสือพิมพ์ London Daily Universal Register and Times Register ได้ถูกตีพิมพ์ขึ้นเป็นฉบับแรก และ ๑ ปีต่อมา ก็เปลี่ยนชื่อเป็น Times อันเป็นที่มาของชื่อปัจจุบัน ขณะนี้อังกฤษมีหนังสือพิมพ์ที่ตีพิมพ์และออกวางจำหน่ายทุกวัน Morning Chronicle (1769), Morning Post (1772), Daily News (1846), Daily Telegraph (1855), Daily Standard (1857) ^{๖๗}

กิจการหนังสือพิมพ์ในสหรัลอเมริกา

ในระหว่างปี ค.ศ. ๑๘๐๐ - ๑๘๕๐ ได้มีการก่อตั้ง " Penny Press " ขึ้นในสหรัฐอเมริกาอันเป็นยุคแรกเริ่มของหนังสือพิมพ์รายวันในสหรัฐอเมริกา James Gordon ก่อตั้งหนังสือพิมพ์ New York Herald ขึ้น Horace Greeley ก่อตั้ง New York Tribune และ Henry J. Raymond ก่อตั้ง New York Times ขึ้น Bennett ได้ตีพิมพ์หนังสือพิมพ์ฉบับแรก ที่สอนให้ผู้ที่อยู่ในวงการอาชีพเกี่ยวกับวิธีการตีพิมพ์ Greeley นำเอาวิธีพิมพ์แบบแรก มาใช้ ส่วน Raymond นั้นเน้นเรื่องการแปลข่าว จากผลงานที่ช่วยเขาตีพิมพ์หนังสือพิมพ์ซึ่งสามารถถือว่าเป็นนิเวศแห่งวงการหนังสือพิมพ์

ในระยะปลายศตวรรษที่ ๑๙ กิจการหนังสือพิมพ์อเมริกันเจริญรุ่งเรืองไปอย่างรวดเร็ว นักหนังสือพิมพ์ที่สำคัญๆ ในยุคนั้นเห็นจะได้แก่ Joseph Pulitzer, Edward Willis Scripps และ Adolph S. Ochs จุดประสงค์ของการตีพิมพ์หนังสือพิมพ์ในสมัยนี้ สาระสำคัญมีอยู่เพียง ๒ ประการคือ เพื่อหาข่าวและเสนอข่าวได้มากที่สุดประการหนึ่งและเพื่อแสดงให้เห็นความรับผิดชอบในฐานะเป็นผู้นำเสนอถึงคนอีกประการหนึ่ง

^{๖๗}

"The Encyclopedia Americana," International Edition, vol.xx,

Americana Corporation, pp. 288-92

ในสมัยต่อมาหนังสือพิมพ์ได้เติบโตขึ้นอีกอย่างหนึ่งคือ ให้ความบันเทิงแก่ผู้อ่านไปพร้อมกับข่าวสารและความรู้ คำว่าส่วนใหญ่นี้คงเกิดขึ้นครั้งแรกเป็นข่าวประเภทที่ประชาชนสนใจ และเรื่องที่จะดึงดูดผู้อ่านก็เป็นเรื่องประเภท "เข่าขาวิญ" หรือ "สะเทือนอารมณ์" ทั้งเรื่องทางกิตติและอารมณ์ เรื่องอาชญากรรม และเหตุการณ์ที่ค่อนข้างรุนแรง หนังสือพิมพ์ในสมัยก่อนหน้านั้นมักนิยมลงตีพิมพ์เรื่องสั้น เช่นหาทางวรรณคดี เรื่องเข่าขาและขบขันบันเทิง (นิยมมากในปี ค.ศ. ๑๘๑๐) ต่อมามีอยู่หารัก (นิยมมากในสมัยศตวรรษที่ ๑๘) ตลอดจนกลอนนิพนธ์บันเทิงอื่นๆ

การพิมพ์ลิตเติ้ลแมกซีนในสมัยสาธารณรัฐ

หนังสือพิมพ์ลิตเติ้ลแมกซีนสมัยหลังๆนั้นแนวโน้มไปในทางเกี่ยวข้องกับลิตเติ้ลแมกซีนอื่นๆ คือมุ่งให้ข่าวสาร ความรู้ และให้ความบันเทิงเป็นส่วนสำคัญ แต่แม้กระนั้นเมื่อเปรียบเทียบกันกับลิตเติ้ลแมกซีนอย่างอื่นๆ หนังสือพิมพ์ก็ได้ใกล้ชิดที่สุดเพียง ๒ อย่าง คือ ข่าวสารและความรู้

นิตเต้ลแมกซีนลิตเติ้ลแมกซีนยุคแรกๆส่วนใหญ่มักมีความรู้ความถนัดมากกว่าด้านบรรณาธิการ นักหนังสือพิมพ์สมัยนี้มีจุดประสงค์เพียงต้องการให้ผู้อ่านสนใจนิตเต้ลแมกซีนหรือขบขันของนิตเต้ลแมกซีน เขาเหล่านั้นไม่เคยคำนึงถึงคุณค่าหรือคุณค่าของข่าวที่สื่อเขาได้ ดังนั้นข่าวที่ลงตีพิมพ์ในสมัยนั้นจึงมักมีการกล่าวกว้างไกลจากความเห็นจริงอยู่เนืองๆ ทั้งนี้เนื่องมาจากวิธีการสื่อข่าวยังไม่รัดกุมพอ

James และ Benjamin Franklin เป็นนักหนังสือพิมพ์ที่ก้าวเข้าสู่วงการเมื่อปี ค.ศ. ๑๗๖๐ James Franklin ได้ตีพิมพ์นิตเต้ลแมกซีนที่ชื่อว่า The Pennsylvania Evening Post ในเมือง Philadelphia ในนามของ England Courant เนื้อหาของนิตเต้ลแมกซีนประกอบด้วยข่าวที่ลงตีพิมพ์อย่างไม่เกรงกลัวอิทธิพลใดๆ เนื่องจากสองพี่น้อง James และ Benjamin ต่างก็เป็นลิตเติ้ลแมกซีนในทางการประพันธ์ ดังนั้นเขาทั้งสองจึงประสบความสำเร็จในงานนิตเต้ลแมกซีนเป็นอย่างดี อีกทั้งยังมีส่วนช่วยเสริมสร้างมาตรฐานในงานนิตเต้ลแมกซีนอีกด้วย งานประพันธ์ของ Benjamin ส่วนมากได้พื้นฐานมาจาก Joseph Addison และ Steele นักเขียนและนักหนังสือพิมพ์อังกฤษ นิตเต้ลแมกซีนที่เขาออกตั้งขึ้นชื่อ Pennsylvania Gazette ก็ได้รับ

ซึ่งถูกเผยแพร่โดยหนังสือพิมพ์ของ Addison และ Steele ถ้าย้อนกลับ เมื่อ สงครามกลางเมืองโลกครั้งที่หนึ่งหนังสือพิมพ์ Massachusetts Spy ดำเนินการโดย Benjamin Franklin และ Isiah Thomas ซึ่งเป็นหนังสือพิมพ์ทรงอิทธิพลในวงการ ที่ไม่สามารถลงมติพิมพ์เรื่องที่เกี่ยวข้องได้โดยตรงหากแต่ข่าวนี้ได้รับมาจากปรชกาศ ของพระราชกรณียกิจต่อหนึ่ง

ในปี ค.ศ. ๑๗๕๐ หนังสือพิมพ์อเมริกันยังมีลักษณะเป็นหนังสือตีพิมพ์ประจำอายุ James Franklin เป็นบรรณาธิการคนแรกที่ลงความถ้อยแถลงความเห็นของตนออกมา ให้อ่านได้ทราบโดยผ่านทางหนังสือพิมพ์ New England Courant ต่อมาก็มี John Peter Zenger, Andrew Bradford และ Benjamin Franklin

นักหนังสือพิมพ์สมัยอาณานิคมส่วนใหญ่มักเป็นนักพาเสียงทางการเมือง ค้าย เช่น John Dickinson เขาเขียนให้พรรค Whig จึงจะเห็นได้จากเรื่องหลายตอนติดต่อกัน ที่เขาเขียนลงตีพิมพ์ว่า " Letters from a targer in Pennsylvania " ตีพิมพ์ ในหนังสือพิมพ์ Pennsylvania Chronicle และ Samuel Adams, Benjamin Ades และ John Gill กับ Paul Revere ต่างก็เขียนบทความเข้าข้างพรรค Radical

กิจการหนังสือพิมพ์สมัยใหม่

หลังจากที่สหรัฐอเมริกาได้เป็นเอกราชใหม่ๆ กิจการหนังสือพิมพ์มีแนวโน้ม ลดไปเป็น ๒ ทาง กล่าวคือ ปรชเภทหนึ่งเป็นหนังสือพิมพ์ที่ลงมติพิมพ์ข่าวการถ้่าและการ เค้นเรือตลอดจนข่าวการเมืองส่วนมากเป็นหนังสือพิมพ์ที่ออกจำหน่ายตามเมืองท่าชายทะเล อีกปรชเภทหนึ่งเป็นหนังสือพิมพ์ที่ตีพิมพ์เฉพาะ เนื้อหาความรู้การเมืองเพียงอย่างเดียว

กิจการหนังสือพิมพ์สมัย Penny Press

แม้ว่าการพิมพ์โดยเครื่องกลี่ช่วยให้น้อยที่สุดและสื่อสารให้ได้กว้างขวางที่สุดเป็นหนังสือพิมพ์ ในปรชกับสมัยนั้น จุดประสงค์ของหนังสือพิมพ์ปรชเภทนี้เขียนเพื่อเร้าใจผู้อ่านเท่านั้น

หนังสือพิมพ์อเมริกันในยุคปัจจุบัน

ในระหว่างปี ค.ศ. ๑๘๖๕ - ๑๙๐๐ การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจเป็นเหตุให้
ประชาชนสนใจอ่านหนังสือพิมพ์กันมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งข่าวเกี่ยวกับเศรษฐกิจ
การเมืองและสังคม คำว่าที่ใช้นี้ในการเขียนมักรุนแรงเพื่อให้เห็นเป็นที่ถูกใจผู้อ่านส่วนมาก
นักหนังสือพิมพ์ที่สำคัญในยุคนี้ได้แก่ Pulitzer, Charles A. Dana, Melville Stone
William Rockhill Nelson, Edward Willis Scripps และ Henry G.
Grady เป็นต้น ๑๘

การหนังสือพิมพ์ในประเทศไทย

การหนังสือพิมพ์ในประเทศไทยโดยทั่วไปใช้เครื่องพิมพ์ดีด เริ่มผลิตขึ้นเมื่อมา
จากการที่ประเทศไทยเริ่มติดต่อกับประเทศตะวันตกคิดเป็นเวลากว่า ๑๕๐ ปีมาแล้ว (หลังจาก
ที่หยุดไปเกือบ ๓๐๐ ปี) ก็ได้เริ่มติดต่อกับอีกในตอนปลายรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระ
นั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว ผู้ที่ถือหลักตัวพิมพ์ขึ้นเป็นคนแรกคือชาวอังกฤษชื่อ เจมส์ ไรว์ ชาว
อังกฤษผู้มิได้ศึกษาภาษาไทยที่ใด ทั้งได้จัดการออกตัวพิมพ์ภาษาไทยที่ประเทศอินเดีย
เมื่อ ค.ศ. ๒๓๗๑ นอกจากนั้นยังได้เขียนและพิมพ์หนังสือภาษาไทยที่สิงคโปร์
สำหรับชาวต่างประเทศที่ประสงค์จะเรียกหาภาษาไทย หนังสือเล่มนี้ชื่อว่า เป็นหนังสือภาษาไทย
ที่พิมพ์ขึ้นเป็นเล่มแรก

ต่อมานักสอนศาสนาคริสต์ชาวอเมริกันคนหนึ่งชื่อ รอนิฮันสันได้นำเครื่องพิมพ์เข้ามา
ในประเทศไทยเป็นเครื่องแรกเมื่อ พ.ศ. ๒๓๘๘ และหนังสือสอนศาสนาโดยใช้อักษรตัวพิมพ์
เข้ามาจาก เจมส์ ไรว์ หนังสือที่รอนิฮันสันพิมพ์ขึ้นเป็นหนังสือภาษาไทยเล่มแรกที่พิมพ์ขึ้นใน
ประเทศไทย อีกมีหนึ่งต่อมา แบลคลีย์ได้คิดประดิษฐ์ตัวพิมพ์อักษรไทยขึ้นเองหลังจากนั้น
อีก ๕ ปีจึงได้ออกตัวพิมพ์ในประเทศไทย รูปร่างตัวอักษรไทยที่ได้กันอยู่ในปัจจุบันนี้ก็ยังมี
คล้ายกับตัว แบลคลีย์เหลือในครั้งนั้น

๑๘ Emery, Edwin and Companies, op.cit., pp. 68-133

หนังสือพิมพ์รายวันในประเทศไทยคือ "บางกอก ริงเดเจอร์" ซึ่งได้เริ่มเป็นรายวัน และต่อมาเปลี่ยนเป็นรายสัปดาห์นี้ ประกอบด้วยข่าวการเมือง การค้า บทความ และรายงานเกี่ยวกับสิ่งใหม่ในประเทศไทย ประเทศข้างเคียง ยุโรป อเมริกา อินเดีย ครั้งละไทยเกิน ๑๕๐ หน้า และขายได้โดยเฉลี่ยประมาณครั้งละ ๑๒๕ ฉบับเท่านั้น นับเป็นจำนวนจำหน่ายที่น้อย เพราะสถานการณ์ต่างๆในประเทศไทยสมัยนั้นคงไม่จำนวนมาก ได้หนังสือพิมพ์เล่มละหลาย หนังสือพิมพ์ที่อื่นๆที่ออกขายสัปดาห์อีกหลายฉบับก็ต้องล้มเลิกกิจการไปภายใน ๑ ปีเช่นเดียวกัน

หนังสือพิมพ์รายวันฉบับแรกในประเทศไทยได้แก่ "สยาม เดลี่ แอควาไอเตอร์" ซึ่ง จอห์น สมิธ และ จอห์น สแตนลีย์ผู้ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๔๖๖ วันก่อนแรกเป็นหนังสือพิมพ์เล่มเดียว มีข่าวเกี่ยวกับการ เลิกเรือกและสินค้าเข้าออก ต่อมาก็มีโฆษณาสินค้า ข่าวการตาย และข่าวเกี่ยวกับชาวต่างประเทศที่เข้ามาในประเทศไทย และขยายออกเป็น ๘ หน้า เก็บค่าเก็บหนังสือพิมพ์ฉบับนี้เป็นการอังกฤษเข้ามา แต่พอออกได้ ๓ เดือนก็เริ่มไม่ออกเพราะชาวไทย และต่อมาก็มีข้อความภาษาอังกฤษและภาษาไทยควบคู่กันไป "สยาม เดลี่ แอควาไอเตอร์" มีชีวิตอยู่ได้เพียง ๑๑ ปีก็ต้องเลิกกิจการเมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๗

หนังสือพิมพ์รายวันที่แท้จริงนั้น เป็นผลของเจ้าชายเอ็ดเวิร์ดองค์ ๑๑ พระองค์ซึ่งทรงก่อตั้งหนังสือพิมพ์ไทยใช้ชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า "COURT " เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๔๖๘ หนังสือพิมพ์รายวันฉบับนี้ออกได้เพียง ๘๗๗ ฉบับก็ต้องล้มเลิกไป

หนังสือพิมพ์ในปัจจุบัน

กล่าวโดยทั่วไปหนังสือพิมพ์ส่วนมากในประเทศไทยนี้เป็นของเอกชน และการดำเนินการมักจะหนักไปในรูปการค้าเพื่อผลกำไรมากกว่าดั่งอื่น จริงอยู่ที่วัตถุประสงค์ทางการ เมืองและสิ่งที่เกิดจากอิทธิพลหนังสือพิมพ์ในฐานะที่เป็นสื่อมวลชนหลายอย่างดั่งยังดั่งมีอยู่ และเจ้าทรงตั้งหนังสือพิมพ์ที่แท้จริงบางฉบับก็เกิดว่าต้องทิ้งวงการ เมืองไทยซึ่งปัจจุบันและอดีต แต่ว่าสถานการณ์ต่างๆธุรกิจและเศรษฐกิจในปัจจุบันนี้ทำให้หนังสือพิมพ์ต่างๆต้องดำเนิน

การในรูปการก้าวร้าวอย่างอื่นทั้งนี้เพราะอุปสรรคการพิมพ์ เดือนกรกฎาคมปีแรกภาพแสง
 ฟ้าเริ่มอึมครึม หนึ่งที่จะใช้ในการก่อตั้งท่าเรือการค้าที่สูงขึ้น การแข่งขันกันระหว่างหนังสือพิมพ์
 เองก็ยิ่งมากขึ้น ความจำเป็นที่จะต้องเพิ่มจำนวนจำหน่ายเพื่อจะไปได้กำไรเพิ่มขึ้นก็มีมาก
 กว่าแต่ก่อน โดยเฉลี่ยจะอยู่บ้างถึงความจำเป็นในเรื่องเพิ่มจำนวนจำหน่ายนี้ได้ขยายจาก
 พระนครและบุรีรัมย์ถึงต่างจังหวัดด้วย การแข่งขันในด้านการแข่งขันหนังสือพิมพ์ไปให้ถูกตัว
 ต่างจังหวัดได้เพิ่มความรุนแรงมากขึ้น จนถึงกับเคยปรากฏว่ามีการวิพากษ์วิจารณ์ที่ไม่เป็นธรรมกัน

หนังสือพิมพ์รายวันเท่าที่มีอยู่ ๑๘ ฉบับในขณะปลายปี พ.ศ. ๒๕๐๔ ประกอบด้วย
 ภาษาไทย ๑๑ ฉบับ ภาษาจีน ๔ ฉบับ (แต่ละฉบับมีราคาเจ้าละเบา) และภาษาอังกฤษ
 ๓ ฉบับจำนวนจำหน่ายทั้งหมดคงประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ ฉบับต่อวัน ที่เมืองหลวงและการ
 มีอยู่ฉบับเดียวคือ "ข่าวภาคค่ำ" ซึ่งดำเนินการโดยกรมการขนส่ง กระทรวงคมนาคม
 นวนกั้นเป็นรองเอกชน หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษที่ออกตามเมืองคือ "บางกอกโพสต์"
 มีผู้ถือหัวปีอยู่เป็นชาวอังกฤษเกิดในแคนาดา ชื่อ ลอร์ด หลอนสัน ซึ่งเป็นเจ้าของหนังสือพิมพ์
 ในกรุงเทพฯ ในอังกฤษประมาณ ๔๖ ฉบับ และในประเศอื่น ๆ อีกหลายฉบับ ส่วนหนังสือพิมพ์
 ๓ ฉบับนี้จึงถืออย่างอิสระ ซึ่งออกโดยเข้าชั้นมลปร. ๕ ในชั้นกลางการ เงินส่วนใหญ่เป็นของ
 ชาวอเมริกัน

จำนวนหนังสือพิมพ์รายวันในพระนคร และบุรีรัมย์ และจำนวนจำหน่ายแต่ละฉบับไม่คงที่
 แม้ขณะสมควรมา ความจำเป็นของการค้าและการเปิดกิจการในประเทศและ ความไม่ราบรื่น
 ระหว่างหนังสือพิมพ์กับเจ้าหน้าที่ของรัฐมาซึ่งเกิดขึ้นบ้างก็เพราะเรื่องบางคราวเป็นเหตุสุด
 ส่วนใหญ่ที่ช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงบ่อยครั้ง หนังสือพิมพ์บางฉบับถูกสั่งให้เลิกกิจการและ
 บางฉบับก็สูญเสียงกิจการไปเอง ในจำนวนหนังสือพิมพ์รายวันด้วยกัน ขณะนี้ "ไทยรัฐ" มี
 จำนวนจำหน่ายสูงสุดและมีวิเวกจำหน่ายกว้างขวางที่สุด รองลงไปคงได้แก่ "เดลินิวส์" ๑๘

๑๘ "ประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๕" โรงพิมพ์สำนักพิมพ์นิคมนายกรัชนนตรี ๒๕๐๕
 หน้า ๔๑๔ - ๑๕

หนังสือพิมพ์และประติมากรรมในทางการศึกษา

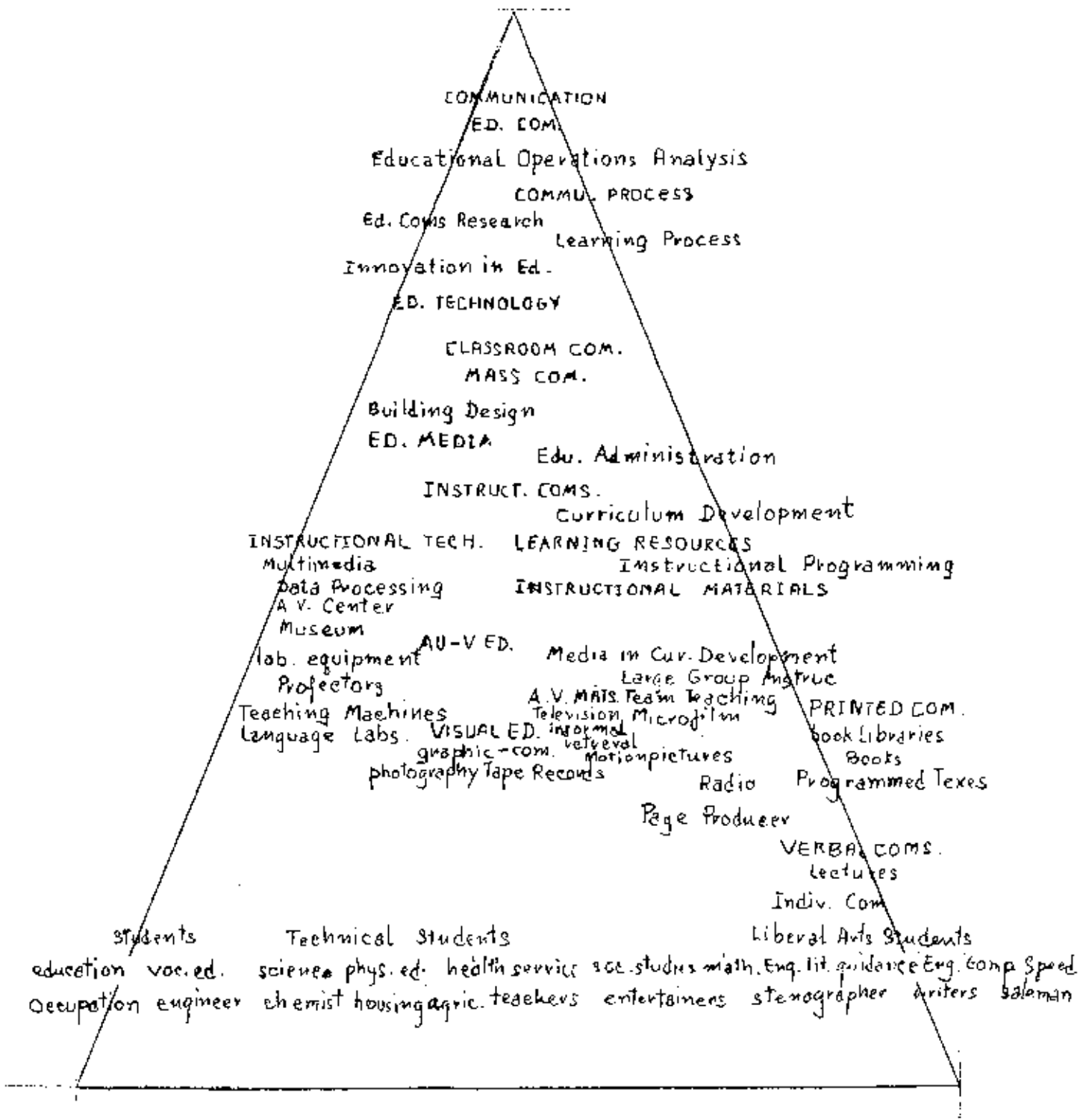
กิจกรรมส่วนใหญ่นี้ที่วัฒนธรรมประกอบด้วยการศึกษา นอกเหนือ ศึกษานี้
คือความหมาย และสัมพันธ์) กิจกรรมเหล่านี้เองที่ช่วยให้มนุษย์ได้ประกอบอุตสาหกรรมต่างๆ
ประกอบเกษตรกรรมสร้างยานเหวี่ยงต่างงานผลิตสิ่งต่างๆ หากความมีเหตุและผลที่ชีวิต
ในครอบครัว แม้กิจกรรมเหล่านี้จะมีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกัน แต่ "การศึกษา" เป็นสิ่ง
ที่มนุษย์ในสังคมสมัยใหม่เป็นสิ่งแรก คำว่า "การศึกษา" (Education) กับ "การให้
ความรู้" (Instruction) เป็นคำซึ่งหมายถึงกระบวนการในการปลูกฝังความรู้ ทักษะ
และทัศนคติ

ถ้านำเวลาเหล่านี้มาใช้ในการสื่อสารช่วยให้เราไม่ต้องเร่งเร่งรีบต่อปัญหา
ที่จะให้ความรู้ ทักษะและทัศนคติกับอีกคนไปเพราะเราจะหาสื่อเหล่านั้นมาเมื่อไรก็ได้ ก็คำว่า
"สื่อสาร" ถ้ายังเข้ามาแทนที่คำว่า "การศึกษา" และ "การให้ความรู้" คำว่า "การสื่อสาร"
เป็นคำกลางๆที่ได้เข้าไปในวงการต่างๆไป ไม่ว่าจะเป็วงการอาชีพที่ศึกษา การศึกษาศิลปะศิลปะ
การศึกษานานาชาติ การศึกษาผู้ใหญ่ และในวงการอื่นๆทั่วไป นอกจากนี้ "การสื่อสาร"
ยังครอบคลุมไปถึงการแนะนำอาชีพ บริการด้านจิตวิทยา การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการศึกษา
การแก้ปัญหา เป็นรายบุคคล และการศึกษาเป็นรายบุคคล แต่เมื่อจากรากคำว่า "การสื่อสาร"
เป็นที่นิยมแพร่หลายในวงการวิชาชีพาก่อน นักการศึกษาจึงคิดคำศัพท์ขึ้นใช้เฉพาะในวงการ
ศึกษาว่า "การสื่อความหมายในการศึกษา" และ "การสื่อความหมายในการสอน" และ
เนื่องจากการสอนเป็นกระบวนการส่วนหนึ่งของการศึกษา คำนี้จึงถูกมองว่าใช้ใ
วงการศึกษานานาชาติเกี่ยวกับการเรียนรู้ออนไลน์จริง ทักษะ และทัศนคติ เราสามารถที่จะ
ดำเนินการสอนให้ เป็นไปตามแบบฉบับที่ถูกต้องเพื่อเตรียมอุปการะการยอมรับว่าช่วยการสอนให้
ประสิทธิผลมากที่สุด

สื่อทัศนศึกษาเริ่มกันจากความต้องการอุปการะคนใหม่ๆ จากการศึกษาแบบ
เราเคยชินกับปัญหาในการสื่อสารอันเป็นส่วนช่วยให้เราสามารถพัฒนาทางด้านสื่อทัศนศึกษา
ให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้นไปอีกโดยในที่สุดยัง

ขณะที่นักวิชาการกำลังให้ความสนใจกับ วิชาการวิจัยองค์ประกอบที่เป็นรูปธรรม เกี่ยวกับ เรื่องนวัตกรรมการศึกษา เช่นเป็นการวิจัยเกี่ยวกับเศรษฐกิจ สังคม และจิตวิทยาในแง่ที่มีผลต่อเด็กมัธยมศึกษาระดับมัธยมศึกษา วิชาการโสตทัศนศึกษาที่เหมือนกัน แต่เดิมนักวิชาการเริ่มที่จะศึกษาเฉพาะ "ทัศนศึกษา" (Visual Education) อย่างเดียวก่อน แต่ต่อมาการศึกษาก็เกี่ยวกับโสตทัศนศึกษากลับมาไปถึงการใช้สื่อประสาทให้เพิ่มประสิทธิภาพด้วย ดังนั้นเราจึงรวมสาขาวิชาโดยทั้งสองสาขาให้เข้าด้วยกันเป็นวิชา "โสตทัศนศึกษา"

ผู้ที่ทำงานในอาชีพต่างๆไม่เพียงสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับงานเกี่ยวกับเท่านั้น บริษัทที่สร้างกล้องจุลทรรศน์ มัลติมีเดีย แดคตริสตาออร์และระบบธุรกิจ บริษัทที่รับจ้างงานด้านจิตวิทยาขององค์กรจิตวิทยาอาชญาวิทยา อาชีพ จิตวิทยาการศึกษา จิตวิทยาสุขภาพและจิตวิทยาสังคม เป็นต้น วงการศึกษาที่เหมือนกับวงการอื่นๆ การบริหารงานในวงการศึกษาก็กระทำโดยผู้ที่มีความรู้ทางวิชาการศึกษาเพียงอย่างเดียวไม่ได้ ทั้งนี้เนื่องจากการศึกษาเป็นเรื่องของการสื่อสารโดยตรง ดังนั้นนักโสตทัศนศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญอยู่ในวงการศึกษามีช้อย่น นอกจากนักโสตทัศนศึกษาแล้ว นักสื่อมวลชนมวลชนก็ยังเป็นบุคคลอีกประเภทหนึ่งที่มีส่วนรับผิดชอบในการศึกษาของชาติอยู่มีช้อย่น ทั้งนี้เนื่องจากนักสื่อมวลชนสามารถผลิตสื่อมวลชนที่ประชาชนได้มากที่สุด และทำงานในวงการกว้างขวางที่สุด สิ่งนี้จะกระทำด้วยกันโดยผู้ที่มีส่วนแล้วกว้างขวางกว่านักกรศึกษาเองเสียอีก

แบบฉบับของงานศิลปะและการตีพิมพ์ ระหว่างสาขาวิชาต่างๆ และยั่วว่า "การสื่อสาร" เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับมนุษย์ทุกยุคทุกเวลา และนักวิชาการทุกสาขา ล้วนทดสอบทางจิตวิทยา เช่น Strong Vocational Inventory ได้แบ่งคนออกตามความถนัดทางวิชาศาสตร์ และผู้ที่มีความสามารถทางวิชาศาสตร์มักเป็นผู้ที่มีความสามารถและความถนัดทางด้านภาษาศาสตร์ และนักภาษาศาสตร์ก็มักเป็นผู้ที่มีความถนัดทางด้านวิชาศาสตร์ แต่คุณครูที่ถนัดทางด้านจิตวิทยาในแบบฉบับสามารถแก้ปัญหาต่างๆ ได้เป็นอย่างดี นั่นก็คือคุณครูที่สนใจศึกษาค้นคว้าเป็นสาขาวิชาการ ซึ่งช่วยส่งเสริมการสื่อสาร หรือสื่อความหมายสู่สาขาวิชาการศึกษาให้ก้าวหน้าไปตรงกลางวัตถุประสงค์ ๑๖

การใ้ภาษาที่สมบูรณ์จะประกอบด้วยเพิ่มการเรียบเรียงจากถ้อยคำต่างๆ การฟังดูและและการทำการบ้านเท่านั้นไม่ได้ ดัง Comenius มีถ้อยแถลงวิชาการโดยที่นักวิชา ได้กล่าวไว้ว่า "การอ่านและการเขียนที่ดียิ่งจะช่วยให้มาจากการได้ประสบการณ์ที่อย่างละเอียด ลึก หรือให้เห็นของจริง เพื่อยุ่เรียนจะได้เข้าใจแจ่มแจ้ง" ๑๗ นัยนี้ความเป็นปรารถนาไปสู่หัวใจ จึงมีเนื้อเปรียบเทียบกันระหว่างประสบการณ์ต่างๆ ประสบการณ์ที่ได้จากการเห็นด้วยตาตนเองนับว่าดีที่สุด คุณครูที่สอนเป็นเครื่องช่วยเสริมความเข้าใจ สร้างภาพรวม ตลอดจนช่วยในการฝึกฝนทักษะต่างๆ อันนอกเหนือไปจากเหตุการณ์ที่เริ่มแต่ช่วยสร้างความหมายบางอย่างโดยละเอียดอย่างมีอยู่ในวิชาภาษาศาสตร์

ในแง่ที่สอง การเรียบเรียงใช้สื่อทัศนูปกรณ์ ก็คือการให้คุณครูที่สอนใช้สื่อทัศนูปกรณ์ประกอบการสอน ๑๘

๑๖ C. Twyford, Loran, "Educational Communication;" pp.104-5
 ๑๗ Sumner, W.L., "Visual Methods in Education," second edit., Philosophical Library, New York, 1956, pp.1
 ๑๘ Sumner, op.cit., pp.2

เพื่อใช้เพื่อการศึกษาที่มีประสิทธิภาพภายในอุปกรณ์การสอนอย่างหนึ่งที่มีประสิทธิภาพในการสอน แต่ครูบางคนที่ไม่สามารถเข้าใจวิธีการสอนอย่างแท้จริงเมื่อทราบว่าสิ่งพิมพ์เป็นอุปกรณ์การสอนก็ใช้สิ่งพิมพ์เป็นอุปกรณ์การสอนแต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น เพื่อให้การแสดงผลการเรียน นักการศึกษาหลายคนไม่ยอมใช้สิ่งพิมพ์เป็นอุปกรณ์การสอน แต่อย่างไรก็ตาม ในวงการศึกษาก็ยอมรับกันทั่ว ๆ ไปว่า สิ่งพิมพ์เป็นอุปกรณ์การสอนที่ ใช้ตลอดมาจนปัจจุบัน ๖๕

หนังสือพิมพ์เป็นอุปกรณ์การสอนประเภทสิ่งพิมพ์ที่มีราคาถูกและใช้ประโยชน์อย่างกว้างขวางมากที่สุด หนังสือพิมพ์ช่วยให้ผู้เรียนได้เร็วทันตามระดับความสามารถของบุคคล เด็กที่มีสติปัญญาดีเรียนรู้อาจเร็วมากเมื่อหาวิธีการเรียนได้ง่ายหาคนมาเรียนให้ช่วยสอน เด็กเกิดใหม่เด็กเมื่อเรียนนั้นครูที่ไม่ควรช่วยครูประจำที่ปรึกษาว่าเด็กใจและเด็กจรรยา เพื่อแก้ปัญหาลักษณะ ครูอาจหาสิ่งอื่นมาทดแทน เช่นมอบหมายให้เด็กไปศึกษาจากหนังสือพิมพ์รายวัน และเมื่อครูมีเวลาว่างเช่น ในขณะที่มีมอบหมายให้นักเรียนหาแบบฝึกหัดในชั้นเรียนครูอาจเรียกเด็กที่มีปัญหามาไต่ถามถึงเรื่องที่ถูกมอบหมายให้ไปศึกษากับตัวเพิ่มเติม

ข้อความบางประเภทที่ส่งถึงผู้พิมพ์หนังสือพิมพ์รายวัน เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในวงการศึกษามากมาย แต่เมื่อเวลาหนังสือพิมพ์จะเป็นประโยชน์ต่อวิชาที่เรียนหรือไม่เพียงไรย่อมขึ้นอยู่กับวิธีการของผู้นั้นหนังสือพิมพ์นั้นเป็นสิ่งสำคัญ

๖๕ G. Mekown, Harry and B. Roberts, Alvin, "Audio Visual Aids to Instruction," McGrawhill Book Company Inc., 1969, pp. xv

การวิจัยที่เกี่ยวเนื่อง

Ralph G. Maffziger และ David H. White

ได้กล่าวไว้ในหนังสือ

Introduction to Mass Communication ว่า " Content Analysis is a research technique for the objective, systematic, quantitative description of the manifest content of communication."

คำว่า " objective " ในกรณีนี้จะทำให้ความหมายถึงการจัดจำแนกประเภท (categorization) ให้เฉพาะเจาะจงลงไปเพื่อทุกคนที่ยึดคำจำกัดความเดียวกันนี้จะเข้าใจการวิจัยของตนได้เช่นเดียวกัน เช่นที่ถือในการวิเคราะห์เนื้อหาผู้วิจัยไม่มีการพิจารณาตัดสินเพียงกร่ว่า ว่า ดี - ไม่ดี หรือใช่ - ไม่ใช่ใช่ สบาย - ไม่สบาย

คำว่า " systematic " บ่งถึงวิธีการเลือกเนื้อหาที่จะนำมาวิเคราะห์ว่าควรกระทำไปอย่างมีหลักการ มีการกำหนดแผนการล่วงหน้า และในขณะที่กำลังทำการวิจัยผู้วิจัยต้องไม่เผลอออกไปจากสิ่งอื่นที่กำลังศึกษาอยู่

คำว่า " quantitative " บ่งไปแห่งผลของการวิเคราะห์ว่าควรจัดลงให้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวเลขอันหนึ่งอันใด เช่น เกี่ยวกับ frequency, distribution, contingency table, correlation coefficients, ratios หรือเป็นเปอร์เซ็นต์ ตัวอย่างเช่นถ้าวิเคราะห์ความประพฤติโดยหญิงหนึ่ง หรือมีฐานะหนึ่ง ผู้วิจัยต้องนับเป็นจำนวน

คำว่า " manifest content " ตามที่ Harold Lasswell, Daniel Lerner และ Ithiel Pool ได้ให้ความหมายไว้เน้นที่ความในแง่ภาษาที่ใช้ กล่าวคือภาษาที่ใช้ในการวิเคราะห์เนื้อหาต้องเป็นภาษาที่ง่ายและตรงไปตรงมา ในการวิเคราะห์เนื้อหาจากสิ่งสื่อกรรล้น "เฉพาะข้อความที่ปรากฏ" โดยไม่ "ถลำถึงความหมายอันลึกซึ้ง" (reading on the line and not between the line)

๒๐ Emory, Edwin and Companies, op.cit., pp. 181

การวิเคราะห์เป็นงานเขียนเชิงทฤษฎีที่ใหม่สำหรับวงการในประเทศไทยโดยเฉพาะ
 อย่างนี้ในวงการศึกษานานาชาติในต่างประเทศ เช่นในสหรัฐอเมริกา การวิเคราะห์
 เนื้อหาเป็นงานเขียนที่วิชาการอเมริกันกลุ่มแรกมาตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๖๐ ^{๒๑} ซึ่งเป็นที่
 นิยมจัดตั้งแผนกวารสารศาสตร์ (school of journalism) ขึ้นในสหรัฐอเมริกา
 เป็นครั้งแรก การวิเคราะห์เนื้อหาในสมัยนี้มักเน้นหนักไปที่ด้านการศึกษาเนื้อหา
 ของหนังสือพิมพ์เป็นส่วนใหญ่ ดังเช่นในปี ค.ศ. ๑๙๖๑ Julian Woodward ได้
 วิเคราะห์เนื้อหาข่าวต่างประเทศในหนังสือพิมพ์เช้ารายวันในโครงการวิจัยชื่อ " Analysis
 of Foreign News in Morning Papers " ^{๒๒}

ในระยะเวลาจากปี ค.ศ. ๑๙๖๑ นี้ผู้ทำการวิเคราะห์เนื้อหาของหนังสือพิมพ์ไว้
 หลายครั้งดังนี้

๑. The Institute for Journalistic Studies ของมหาวิทยาลัย
 สแตนฟอร์ดได้ทำการวิจัยเนื้อหาของหนังสือพิมพ์ที่ลงตีพิมพ์เกี่ยวกับการรณรงค์หาเสียง
 เลือกตั้งวุฒิสมาชิกระหว่างนาย Nixon กับนาย Douglas ในปี ค.ศ. ๑๙๕๐ โดย
 ถึงขั้นสรุปว่า " เนื้อหาในหนังสือพิมพ์มีอิทธิพลต่อผู้ลงคะแนน " ในการวิจัย
 ผู้วิจัยได้ดูวิเคราะห์เฉพาะคอลัมน์ข่าวและบทบรรณาธิการเท่านั้น ระยะเวลาที่กำหนด
 ไว้ในการศึกษาคือระหว่างวันที่ ๑ กันยายน ถึง ๙ พฤศจิกายน แต่จากการวิจัยปรากฏ
 ว่า หนังสือพิมพ์ที่ลงตีพิมพ์นาย Douglas เป็นบทบรรณาธิการสนับสนุนเขาเพียงเล็กน้อย
 ส่วนคอลัมน์ข่าวก็สนับสนุนเขา ^{๒๓} ดังที่เห็นได้ชัดในบทวิเคราะห์โดยสนับสนุนนาย Douglas

^{๒๑} ดูรายละเอียดจาก K. Dovring, "Quantitative Semantics in 18th
 Century Sweden," Public Opinion Quarterly, 18(1954-55), 389-94

^{๒๒} D. Lasswell, Harold and Associates, "The Politically
 Significant of the Press: Coding Procedure," Journalism Quarterly,
 19(1942), 12-23.

ไลบรารี มหาวิทยาลัยเซาท์แคลิฟอร์เนีย สนับสนุนนาย Nixon ในกรณีที่กล่าว

๒. Robert L. Jones และ Roy E. Carter ได้เขียนวิธีการวิจัยแนว
วิเคราะห์เนื้อหาลงในนิตยสารวารสาร Public Opinion Quarterly ฉบับที่ ๒๖ ปี ๑๙๕๕
หน้า ๓๕๕ ถึงหน้า ๕๐๓

๓. Paul J. Deutschmann ได้กล่าวการวิจัยข่าวจากนิตยสารรายวันในเขต
นครหลวงวอชิงตัน ๑๒ ฉบับ (News-Page Content of Twelve Metropolitan Dailies)

๔. James W. Merkhun วิจัยข่าวทางประเทศที่อังกฤษในนิตยสารอเมริกันและ
นิตยสารอเมริกันที่ได้ โดยได้ชื่อหัวข้อวิจัยของเขาว่า " Foreign Jews in the
United States and South American Press " ลงตีพิมพ์ในวารสาร Public
Opinion Quarterly ฉบับที่ ๒๕ ปี ค.ศ. ๑๙๖๑ หน้า ๒๘๖ ถึงหน้า ๒๙๖

๕. การวิจัยเทคนิคเกี่ยวกับนิตยสารพิมพ์ในโครงการชื่อ " Analysis of
Techniques in Measuring Press Performance " ลงตีพิมพ์ในวารสาร
Journalism Quarterly ฉบับที่ ๓๔ ปี ค.ศ. ๑๙๕๗ หน้า ๑๘๙ ถึงหน้า ๑๙๐

๖. Bernard Barelson กับ Patricia Salter ทำการวิจัยเกี่ยวกับ
เรื่องอำนาจเหนือ สตีพิมพ์ในนิตยสารรายวันโครงการชื่อ " Majority and Minority
Americans: an Analysis of Magazine Fiction " ลงตีพิมพ์ในวารสาร
Public Opinion Quarterly ฉบับที่ ๑๐ ประจำปี ค.ศ. ๑๙๔๖ หน้า ๑๖๔ ถึง ๑๘๐

๗. Chilton R. Bush ได้กล่าวการวิเคราะห์เนื้อหาของข่าวในระยะเวลาที่มีการ
เลือกตั้ง (The Analysis of Political Campaign) งานวิจัยของเขาได้
ลงตีพิมพ์ในวารสารชื่อ Journalism Quarterly ฉบับที่ ๒๘ ประจำปี ค.ศ. ๑๙๕๑
หน้า ๒๕๐ ถึงหน้า ๒๕๖

๘. ในปี ค.ศ. ๑๙๕๑ Galen Kerick นิสิตปริญญาโทมหาวิทยาลัย
ซานดิเอโกได้วิเคราะห์เนื้อหาของข่าวของหนังสือพิมพ์ในแคลิฟอร์เนียขณะที่มีการรณรงค์หาเสียง
เลือกตั้งวุฒิสมาชิกปี ๑๙๕๐ (California Daily Newspapers Reporting of the
1950 US Senatorial Campaign) เพื่อเตรียมเป็นวิทยานิพนธ์ในระดับบัณฑิต

๙. Charles E. Osgood กับ Evelyn G. Walker ทำการวิเคราะห์ เนื้อหาของหนังสือที่กล่าวถึงอารมณ์ภายใต้โครงการชื่อ " Motivation and Language: A Content Analysis of Suicide Notes " ซึ่งตีพิมพ์ในวารสาร Journal of Abnormal and Social Psychology ฉบับที่ ๕๘ ประจำปี ค.ศ. ๑๙๕๕ หน้า ๕๕ ถึงหน้า ๖๑

๑๐. John Harvey ได้ศึกษาเนื้อหาของนวนิยายที่ขายดีในท้องตลาด โครงการวิจัยของเขาชื่อ " The Content Characteristics of Best Selling Novels " ของสิ่งพิมพ์วารสาร Public Opinion Quarterly ฉบับที่ ๑๘ ประจำปี ค.ศ. ๑๙๕๓ หน้า ๕๑ ถึงหน้า ๖๘

นักการศึกษาไทยในปัจจุบันเริ่มมองเห็นความสำคัญของงานวิจัยเกี่ยวกับสื่อสารมวลชนมากขึ้น เช่นเดียวกับ นักจิตวิทยาเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์ได้ผลมาครั้ง แต่งานวิจัยดังกล่าวส่วนมากมักเป็นแบบสำรวจความถี่มากกว่าวิเคราะห์เนื้อหาถึงแก่น

๑. ในปีการศึกษา ๒๕๐๕ นายจุฑาวัชร กิติถิเวชนได้เขียนวิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิตภายใต้หัวข้อเรื่องว่า " การศึกษาความสนใจและทัศนคติที่มีต่อหนังสือพิมพ์รายวันของเยาวชนโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดพระนคร " (.. Study of Bangkok Government Secondary School Student Adolescents Interest and Opinions Concerning Newspaper) มีปริมาตรทั้งหมด ๑๕๘ หน้า

๒. ในปีการศึกษาเดียวกันคือปี ๒๕๐๕ นายเทพ ประยูรชนะได้เขียนวิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิตภายใต้หัวข้อเรื่องว่า " การศึกษาความสนใจของนิสิตมหาวิทยาลัยในพระนครต่อเรื่องต่างๆในหนังสือพิมพ์รายวัน " (A Study of Interest of Bangkok University Students in Newspaper Contents)

๓. ในปีการศึกษา ๒๕๐๘ เว้นเกี่ยวกับ น.ส.สุภา ช่างงูโชติได้ศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับสื่อมวลชนภายใต้โครงการชื่อที่ว่า " การศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อผลการเรียนสังคมศึกษาของนักเรียนวิชาชีพศึกษาในจังหวัดพระนคร " (The Influences of Mass Media on Social Studies Learning in Vocational School in Bangkok)

งานวิจัยดังกล่าว เป็นวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย ๑๘๑ หน้า

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งความถี่และแนวร่องในการวิจัยมาจากโครงการ
 "การวิเคราะห์เชิงโครงสร้างทางวาทศิลป์ของหนังสือพิมพ์รายวันในประเทศไทย" ซึ่งเป็นโครงการงาน
 วิจัยของ ดร.เกษม สิริสัมพันธ์ อาจารย์แผนกวารสารศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
 ธรรมศาสตร์ งานดังกล่าวอยู่ ภายใต้โครงการวิจัยของสภาวิจัยแห่งชาติ